

ikke af Loven. En arbejdsløs, der læser Loven, ved intet derom.

Det næste: Er Lodsejernes Ret til at faa gratis Forslag og Overslag af det paa-gældende Amsudvalg betinget af, at han modtager anviste arbejdsløse? Det har vi diskuteret om ved første og anden Behandling i dette høje Ting, men jeg synes ikke, det har faaet en klar Præcisering. I alt Fald er det kun blevet præciseret forudsætningsvis; saadan forstaar den ene det og saadan den anden det, og saadan forstaar den højtærede Indenrigsminister det; men det burde dog staa klart og tydeligt i Loven. Lad os nu sige, at denne Lodsejer har sine egne Arbejdere, saa maa det dog vel være en Forudsætning, at han har Lov til at anvende dem først fremfor arbejdsløse, og at hans Ret til at faa Planer og Overslag udlæveret ikke er betinget af, at han straks tager arbejdsløse, men at han kun, for saa vidt han ikke kan bruge sine egne, skal tage de arbejdsløse, der anvises. Men i hvilket Omfang skal han overhovedet tage arbejdsløse? Lad os nu sige, han kan udføre det vedkommende Grundforbedringsarbejde med sine egne Arbejdere. Kan han saa faa Overslag og Planer af Amsudvalgene alligevel? Alt dette fremgaar slet ikke af Loven, og det burde dog staa der.

Saa kommer jeg endelig til det, som jeg mener er det principale Spørgsmaal, og som det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø Amt) ogsaa var inde paa under første Behandling. Det er det om § 4 i Virkeligheden ikke er overflødig. Det forekommer mig, at hvis der kunde være Tvivl om det, som Formuleringen var før, kan der nu aldeles ikke være Tvivl om, at Paragraffen er overflødig; for naar den højtærede Indenrigsminister erkender, hvad han ifølge Betænkningen til dette Lovforslag har erkendt, at Forholdet skal være saadan, som det er efter den bestaaende Lov om Arbejdsløshedshjælp af 22. December 1920 og Loven om Arbejdsløshedskasser, at Arbejdsløshedssunderstøttelsen er betinget af, at vedkommende arbejdsløse ikke har vægret sig ved at modtage Arbejde til Egnens almindelige Pris, saa er § 4 overflødig, og skal man have den, maa Spørgsmaalet om Arbejdslønnen i Forhold til Arbejdsløhedssunderstøttelse præciseres i Loven, og man kan ikke nøjes med i Betænkningen at antyde, at Indenrigsministeren har erklæret sig villig til at udsende en Rundskrivelse til Kommunalbestyrelserne, hvori det meddeles, at Forudsætningen for den hele Ordning er det og det. Man kan lovt teknisk ikke lave en Lov paa den Maade. Som et æret Lands-

tingsmedlem en Gang har sagt: Lov er Lov, og Lov skal holdes, og jeg vil dertil føje; Lov er Lov, og Lov skal være klar og let fattelig for hver Mand i Landet.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Holstein har ment det nødvendigt at genopfriske Hovedpunkterne i den Debat, som blev ført her ved Sagens første Behandling, og som ogsaa er ført i Landstinget ved den Behandling, Sagen har faaet dér. Uden at føje noget som helst nyt Moment ind i denne Debat har det ærede Medlem nu genopfrisket Stridspunkterne fra første Behandling. Jeg føler derfor ikke nogen dyb Trang til at gaa i synderlig Grad ind paa de Bemærkninger, det ærede Medlem har fremsat. Det ærede Medlem siger, at til Bunds har man ikke drøftet Lovforslagets principielle Rækkevidde, man har styrtet sig ud i de ganske konkrete Forhold, som knytter sig dertil, og i den Anledning oplyste det ærede Medlem Tinget om, hvilken Viden han besidder med Hensyn til de Grundprincipper, ud fra hvilke Lovforslag bearbejdes henholdsvis i angelsaksiske og romanske Lande. Det kunde være meget interessant, men jeg kan ikke skønne, at det i synderlig Grad vedkommer den foreliggende Sag. Jeg maa have Lov til at minde det ærede Medlem om, at denne Sag har faaet en meget omfattende Forberedelse ogsaa med Hensyn til de Principper, som er bragt i Anvendelse, og det ærede Medlem kan neppe være ubekendt med den Betænkning, som af det til Behandling af Sagen nedsatte Udvalg blev afgivet, og paa hvilken hele Lovforslagets Forberedelse og Tekst hviler.

Nu siger det ærede Medlem, at han ved slet ikke, hvorledes det har sig med disse Amsudvalg; de er nævnt i Lovforslaget, men om der findes saadanne Udvalg, ved det ærede Medlem intet om. I saa Henseende vil det ærede Medlem kunne faa Oplysning saavel af det forberedende Udvalgs Betænkning som af de Meddelelser, jeg har givet ved Sagens første Behandling. Saadanne Udvalg er nedsat i samtlige Amter med fuld Tilslutning fra alle interesserede Parter, og de har den Sammensætning, som er lovfæstet her i 1ste Stykke af § 4. Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at Loven kun er gældende indtil 31. December 1922, og det ærede Medlem bør med Hensyn til sin Frygt for Amsudvalgene fuldkommen berolige sig; deres Eksistens er for det Tidsrum, for hvilket Loven har Gyldighed, ganske betrygget.

Det ærede Medlem kom ret langt ud i